

Bugün uzaklardaki bir YİBO'dan
İLKYAR'ın yıllar önce gittiği bir YİBO'dan
değerli fedakar YİBO öğretmenlerimizden
biri yazmış...

Doğuda görev yapmamış,
oradaki güzel çocukları görmemiş
onlara sarılmamış öğretmenlerin
hem mesleki, hem de insani
bir sürü güzel şeyi kaçırdığını vurgulamış...

Hele hele YİBO'larda görev yapmak
zorluklarının yanında bambaşka birşeydir...

Belki de bir yazarın yazdığı gibi
dünya da IPAD için yerini 900dolara satan
800 dolarlık IPADin karaborsa fiyatı 13000 dolara çıkartan,
Tsunami kentleri önüne katıp götürürken
portföy boşlatmaktan başka birşey düşünmeyenler de
bu uygarlığın ürünü..

Fukusima da gelecek nesilleri
düşünüp kendini feda edenler de...
Fukusima'dakiler

-ve belki YİBO'da severek canla başla gayret eden sevgili öğretmenlerimiz de-
insanın ben merkezci, haz odaklı, kar makinesine tutsak uygarlığa sığamayan,
sığdırılamayan, her seferinde bu uygarlıktan başka birşeyin olabileceğini anımsatan
özelliklerini temsil ediyorlar... Biz uygarlığın sonunda dolaşırken onlar bize
gerçekçi olanın değil, gerçekliğe sığmayan değerini anımsatıyor...

YİBO'larda, uzaklarda okula geldiği gün tayini düşünmeyen,
o güzel çocukların da eğitimin en güzeline layık olduklarını
yüreğinde hisseden değerli öğretmenlerimizin önünde
saygıyla eğiliyoruz...

İLKYAR

--

Orda bir YİBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

Yıldızlar Yakalanacak Kadar Yakındır Buralarda

*Ekim 2009'da "Güneşin Çocukları" adlı kitabımız elime geçtiğinde...
Yeni mezun olmuş ve atama bekleyen bir rehber öğretmenim o zamanlar.
Doğuya karşı önyargılı, ne olursa olsun ailemin yanından ayrılmam,
memleketimin dışına çıkmam diyen biriydim. Taa ki kitabımızı alana kadar.
Kitabın sayfaları arasında kayboldum gittim.*

Okudukça düşüncelerimden utandım. Seymediğim yerlere hayranlık duyar oldum. Aileden bir güler yüz bile göremeyen, anne - babasının ismini dahi zor hatırladığı çocuklara bir tebessüm olmak istedim. Öğretmenliğin, eğitimin önemsendiği el üstünde tutulduğu yerlere gitmek için can attım. Şimdi kitabımızda anlattığımız bir okulda görev yapıyorum... O zamanlar gri binası, omuzlarını kısarak yabancılara ürkek bakan çocukları olan, bahçede bir ağacı bile olmayan okulum şimdi bambaşka... Size okulumla ilgili bir kaç fotoğraf gönderiyorum değişimi görmeniz için.

Dışarıdan bakanlar öğrencilerin mecburiyetten, öğretmenlerinin de isteksiz olarak burada bulunduğunu düşünür...

Etrafına bir ey bile yoktur okulumuzun, dağların arasında kalmış ıssız, sessiz bir yerdir bizim okulumuz... Bizim okulumuz dışarıdan çok farklı gözükür.

Çocuklar gelir buraya, dağ köylerinden...

*Elleri ekin ekip toplamaktan,
saman doldurmaktan, soğukta iş yapmaktan zarar görmüş...*

Çocuklar gelir buraya,

*henüz Türkçeyi doğru dürüst bilmeyen,
sizi anlamakta zorluk çeken...*

Çocuklar gelir buraya,

ana kucağından, artık hayatla kendilerinin başa çıkacağını bilmeden...

Bir gülümsemenize,

iki güzel sözünüze

sevinçten gözleri parıldaayan çocuklar gelir buraya...

*Çocuklar gelir buraya, iklim şartlarından, ulaşım sıkıntısından, zamanında
öğretmen bulamayıp okuyamayan babaları gibi olmamak, babalarının kaderini
yaşamamak için...*

*Okumak için gelir buraya minik yürekler. Her öğretmen, her arkadaş, her kitap
yeni ufuklar açar onlara... Renksiz rüyalarını renklendirir, hayallerini
çeşitlendirir okudukları her kitap. Her kitap büyütür onları içlerindeki çocuğu
öldürmeden...*

*O yüzden bir kitap bir çocuğun hayatı demektir buralarda...
O yüzden bir kitap altın kadar değerlidir bizim için...
İşte bu yüzden sizden bizim okulumuza da bir "anı kütüphanesi" oluşturmanızı istemekteyim.*

450 erkek öğrencimin hepsi zeki olmasalar da, çalışkan saygılı ve güzel huylarıyla onlar benim mutluluk kaynaklarım. Burada hangi öğrenci öğretmenini görünce önünü ilikleyip hazır ol vaziyetine geçer, sizin bir "Günaydın" demenize gözlerinin içi parlar, "Nasılsınız hocam?" sorusuna pereceğiniz yanıtı

bilselerde heyecanla beklerler merak ediyorum. Ayrasından mı suyundan mı yoksa çocuklardan mı bilmem buranın insanı kendine çeken bir büyüğü var. Yıldızlar bile elinizi uzattığınızda tutabileceğiniz kadar yakın burada... Okul zamanı hakim olan öğretmen - öğrenci ilişkisi okul dışında abi/abla- kardeş ilişkisine dönüşüyor. Hem sportif hemde eğitsel anlamda İlimizin ilk 5 okulu arasındayız. Kadromuz heyecanlı ve çalışkan. amaç belli, öğrencilerin okuyup iyi yerlere gelmesi ama bundanda önemlisi onları hayata kazandırmak. Belki bu ülkenin en iyi okulu değil, gelen öğretmenler ne zaman gideriz burdan diye bakıyor olabilir ama hiç kimse bunu işine yansıtmaz. Öğrencilerimizin hepsi sürekli uslu durmuyor olabilir ama yine de bir bakışlarıyla içinizi ısıtıyorlar. Onların sevinciyle seviniyor, bir damla gözyaşıyla en az onlar kadar üzülüyorsunuz.

Kısacası siz buralara geldikten sonra bayağı değişmiş. Ben 5 aydır buradayım ve hayatımın en güzel günlerini geçiriyorum diyebilirim. Belki de kendimi ilk kez bu kadar işe yarar hissediyorum. Varsın olsun depletimiz "zorunlu hizmeti" affetsin. Bence doğuda görev yapmayan bir öğretmen meslek yaşamına eksik başlamış olur. Keşke herkes bu taraflarda belli bir zaman çalışmış olsa diye düşünüyorum.

Bana bu keşkeyi yaşatmadığınız için, kitabımızla bana ışık tuttuğunuz için ve benimle iletişime geçtiğiniz için çok teşekkür ediyorum. Yolunuz tekrar buralara düşerse sizi misafir etmekten onur duyarım... Sizinle tanıştığım için çok mutlu oldum.

Okulumuzu ziyaret edip, çocuklarımızın yüzünü güldürür, kütüphanemize yeni kitaplar getirerek çocuklarımıza yeni ufuklar açarsanız bizi çok sevindirirsiniz. İrtibata geçmenizi heyecanla bekleyeceğim...

İyi Çalışmalar...